

sættelse, som kan ydes Droskekøretøjer, idet man tidligere er gaaet ud fra det Antal Drosker, der fandtes ved Lovens Ikrafttræden. Herefter skal Afgiftsnedsættelsen komme det Antal Drosker til gode, som der er efter den til enhver Tid bestaaende Droskeordning, altsaa ogsaa dem, med hvilke Antallet er blevet forøget.

Endvidere er der foreslaaet en Adgang til „at meddele Fritagelse for Afgift af Motorkøretøjer, der foruden at anvendes til Befordring af Handelsrejsende er indrettede saaledes til Befordring af disses Vareprøver, at Motorkøretøjet i det væsentlige har Karakter af at være bestemt til Varebefordring“.

Endelig foreslaas i § 1 en Nedsættelse, der særlig er ønsket af Karetmagerne her i Landet, der beklager sig over, at det er for høj en Afgift, der hviler paa den Del af deres Virksomhed, som bestaar i at sætte nye Karosserier paa gamle Biler, eller rettere paa gamle Chassis. Dette er en ikke uvæsentlig Del af deres Virksomhed, og efter den hidtil gældende Lov skal der herved svares en Trediedel af Afgiften. Nu foreslaas det at nedsætte dette Beløb til en Femtedel af Afgiften for at imødekomme den saaledes fremkomne Anmodning og lette Byrden for en indenlandsk Virksomhed.

Den vigtigste Del af Lovforslaget er dog selvfølgelig den, der erstatter Lovens § 23, i hvilken det bestemmes, at Udbyttet af Afgiften skal anvendes efter Finansministerens Skøn til ekstraordinær Afbetaling paa Statsgælden. Det foreslaas her at forandre denne Bestemmelse til følgende: at der „stilles forlods et Beløb af 1½ pCt. af den samlede Afgift til Raadighed for Finansministeren som Bidrag til Dækning af de med Opkrævningen af Afgiften forbundne Udgifter“, og at dernæst det øvrige fordeles efter lignende Regler som dem, der gælder for Fordelingen af Automobilafgiften; altsaa anvendes til Dækning af Kommunernes Vejudgifter, for saa vidt disse er foranledigede ved Automobilernes Vejslid. Der er kun den Forandring i Reglerne, saaledes som de er angivet her i Paragraffen, at Bidraget til Vejfonden herefter bortfalder, medens til Gengæld Bidraget til Sognekommunerne forøges med 1 pCt. Det er af Ministeriet for offentlige Arbejder ved foretagne Beregninger fastslaaet, at saaledes som Forholdet nu ligger, vil Kommunernes Udgifter foranlediget af Automobilernes Vejslid langt fra kunne dækkes ved den foreslaaede almindelige Automobilafgift. Der vil blive, regnes der, ca. 7½ Mill. Kr. tilbage, som ikke kan

dækkes derved. Det er derfor, det her foreslaas at overføre Udbyttet af Motoromsætningsskatten, som ganske vist ikke fuldt naar det Beløb, der mangler, nemlig 7½ Mill., men som dog paa Finanslovsforslaget for 1927—28 er budgetteret til 6½ Mill. Kr., til Kommunerne til Dækning af Vejudgifterne paa samme Maade, som det er foreslaaet i Forslag til Lov om Automobilafgift.

Jeg finder det rigtigt i Forbindelse med Omtalen af denne Bestemmelse, som er af mere almindelig finansiell Karakter, at fremkomme med nogle Udtalelser om, hvorledes det forholder sig med den Ramme, indenfor hvilken finansielle Dispositioner med Hensyn til indeværende Finansaar kan træffes, og hvilke Dispositioner det er Regeringens Agt at træffe for dette Finansaar. Efter de Ændringer, som de saakaldte Nedsættelseslovsforslag er blevet undergivet i Folketinget, og idet der helt bortses fra Loven om Invaliditetsrente, paa hvilken der jo efter den Skikkelse, Lovforslaget fik ved anden Behandling her i Folketinget, ikke kan paaregnes nogen Besparelse, kan Besparelsen ved Nedsættelseslovsforslagene nu kun beregnes til ca. 21 Mill. Kr. for indeværende Finansaar. Forholdet er dette, at efter Forslagene, som de oprindelig er fremsat, vilde der i et Normalaar opnaas en Besparelse af 50,8 Mill. Kr.; men efter de Beskæringer, Forslagene har modtaget, og eftersom der foreløbig ikke kan regnes med Besparelse paa Invalidere-nten, vil i et Normalaar Besparelsen kun kunne regnes til 40,3 Mill. Kr., det vil sige ca. 10,5 Mill. Kr. mindre. Derimod maa der jo for Finansaaret 1927—28 regnes med andre og væsentlig lavere Tal, dels fordi Lovene først træder i Kraft et Stykke ind i Finansaaret, og dels fordi de gældende Refusionsbestemmelser for flere af Lovene medfører, at Besparelserne enten slet ikke eller kun delvis fremkommer i indeværende Finansaar. Af Besparelserne med Hensyn til Aldersrenteforslaget fremkommer der jo overhovedet ingen i indeværende Finansaar. Som Følge deraf kan Besparelserne i indeværende Finansaar ikke anslaaes højere end til 21 Mill. Kr. imod de oprindelig anslaaede 29,1 Mill. Kr. — her var jo Invalidere-nten med —, det vil altsaa sige ca. 8,1 Millioner lavere.

Med Hensyn til Finansloven vil Forholdet, saa vidt det nu kan overses, blive det, at der, bortset fra Virkningerne af de Love, jeg omtalte for et Øjeblik siden, bliver et Minus i Forhold til det oprindelig fremlagte Finanslovsforslag paa ca. 13,5